

Am pus o steluță-n brad

Mihai Manolescu

După datina cea veche
Ne porneam chiar în Ajun,
Să gătim fără pereche
Bradul bun.

Îmbrăcându-l în culoare
Și în globuri fel de fel,
Spiritul plutea mai tare
Peste el.

Noi uitam de griji și lume
Sub al cetinei parfum
Și vedeam doar lucruri bune
De pe-acum.

Însă totul era gata
Când steluța argintie
Era prinsă-n brad de tata
Cu mândrie.

Era semn fără tăgadă
C-am intrat în sărbătoare
Și că n-o să se mai vadă
Întristare.

După ani și ani de zile
Pun și eu steluța-n pom.
Tata, o vedea când vine,
La balcon.

Știu că tatăl meu cel drag
Se coboară dintre stele,
Când miros de cozonac
Se înalță, -ncet, spre ele.